

Úkol číslo 1

RUKAVIČKA

Byl jednou jeden dědeček a ten dědeček šel lesem. Za ním běžel pes. Dědeček šel a šel a najednou ztratil rukavici.

Vtom příběhla myška, vlezla do rukavičky a povídá: „Tady budu bydlet!“

Za chvílku hop – hop přiskákala žabka a ptá se: „Rukavičko, kdo v tobě bydlí?“ „Já myška Hrabalka. A kdo jsi ty?“ Já jsem žabka Kuňkalka. Pusť mě dovnitř!“ „Tak sem pojd’!“ A už tam byly dvě.

Běží lesem zajíček, příběhne k rukavičce a povídá: „Kdopak v té rukavičce bydlí?“ „Já myška Hrabalka a žabka Kuňkalka. A kdo jsi ty?“ „Já jsem zajíček Ušáček. Pusťte mě dovnitř.“ „Tak pojd’!“ A už tam byli tři.

Utíká kolem liška a ptá se.: „Rukavičko, kdo v tobě bydlí?“ „Já myška Hrabalka, žabka Kuňkalka a zajíček Ušáček. A kdo jsi ty?“ „Já jsem lištička Sestřička. Pusťte mě taky k sobě.“ A už tam bydleli čtyři.

V tom běží lesem vlk, rovnou si to míří k rukavičce a ptá se: „Kdopak v té rukavičce bydlí?“ „Já myška Hrabalka, žabka Kuňkalka, zajíček Ušáček a lištička Sestřička. A kdo jsi ty?“ „Já jsem vlček Šedý kožíšek. Pusťte mě taky k sobě.“ „No tak pojd’!“ Vlček vlezl do rukavičky – a už jich tam bylo pět.

Kde se vzal, tu se vzal – přišoural se kanec. „Chro-chro-chro – rukavičko, kdo v tobě bydlí?“ „Já myška Hrabalka, žabka Kuňkalka, zajíček Ušáček, lištička Sestřička a vlček Šedý kožíšek. A kdo jsi ty?“ „Já jsem kanec Zubatec. Pusťte mě taky k sobě!“ „To je bída, kdekdo by chtěl bydlet v rukavičce. Už se mezi nás nevejdeš!“ „Co bych se nevešel, vejdu se, jenom mě tam pusťte!“ Vlezl kanec do rukavičky a už jich tam bylo šest – ale měli tam tak málo místa, že se sotva mohli pohnout.

V tom zapraskaly větve – z lesa leze medvěd a rovnou taky k rukavičce a bručí: „Kdo v tobě, rukavičko, bydlí?“ „Já myška Hrabalka, žabka Kuňkalka, zajíček Ušáček, lištička Sestřička, vlček Šedý kožíšek a kanec Zubatec. A kdo jsi ty?“ „Brum, brum, brum, je vás tam už trochu moc. Já jsem medvěd Vševěd. Pusťte mě taky k vám“. „Jak tě můžeme pustit? Sami se tady sotva pohneme.“ „Tak pojd’, ale jen na krajíček.“ Vlezl k nim i medvěd – bylo jich tam už sedm a měli tak málo místa, že rukavička div nepraskla.

Mezitím dědeček šel lesem a najednou uviděl, že ztratil rukavici. Obrátil se a šel ji hledat. Pes běží před ním, hledá, běží dál a hledá, dívá se a hle – tam leží rukavička a cosi se v ní hýbe. Pes běží k ní a štěká. Zvířátka se polekala, vyskákala z rukavičky a rozutekla se po lese. A dědeček přišel, zvedl rukavici a byl rád, že ji zase našel.